

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2021 č.j. OAM-335/ZA-ZA12-ZA20-2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2021 č.j. OAM-335/ZA-ZA12-ZA20-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podané dne X. 2021 tak, že žádost byla dle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) shledána nepřípustnou a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítal, že došlo k porušení ust. § 3, § 50 odst. 2 až 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 25 písm. i), § 2 odst. 6 a § 14a zákona o azylu. Uvedl, že v Gruzii mu hrozí vážná újma s ohledem na výhrůžky jeho osobě v souvislosti s odcizením financí politické strany (X), činitelé strany jej vinili z krádeže, chtěli po něm vrátit peníze, vyhrožovali jeho rodině a donutili jej prodat dům. Hrozbu vážné újmy shledal i v tvrzeném zhoršení zdravotního stavu, dne 3. 12. 2019 podstoupil operaci srdce (zákrok na mitrální chlopni), nově doložil potvrzení o nutnosti doléčit v České republice lymfatické a dermatologické potíže, žalobce potřebuje odbornou lékařskou péči, která se mu ve vlasti nedostává kvůli jeho protivládnímu angažmá. Uzavřel, že jeho žádost měla být znovu věcně posouzena, jeho novým tvrzením žalovaný nevěnoval pozornost a nezohlednil nově doložené důkazy o jeho zdravotním stavu, které mu znemožňují bezpečné vycestování a návrat do vlasti. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalobce dne 15. 10. 2021 doplnil k žalobě důkazy (lékařskou zprávu ze dne 6. 10. 2021 a výpis termínů lymfodrenáže na rok 2021 a 2022), k čemuž uvedl, že byl roku 2018 operován se srdcem a během operace došlo k poškození lymfatické uzliny, nyní podstupuje lymfatickou drenáž, kterou má předepsanu až do začátku roku 2022; zprávy zasílá jako důkaz nutnosti, aby se doléčil na území České republiky, jinak dojde ke zhoršení jeho zdravotního stavu.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Shledal, že napadené rozhodnutí i jemu předcházející procesní postup jsou zákonné, byl zjištěn skutečný stav věci a případ byl posuzován ve všech souvislostech; žalovaný se zabýval všemi skutečnostmi sdělenými žalobcem a opatřil si potřebné podklady i objektivní informace pro rozhodnutí.
5. Shrnu, že žalobcova aktuální žádost o mezinárodní ochranu je již druhá v pořadí, první žádost byla podána dne X. 2018, dne 21. 2. 2019 o ní bylo vydáno rozhodnutí, které nabylo dne 18. 3. 2019 právní moci, následná žaloba byla dne 21. 12. 2020 zamítnuta (rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 2 Az 18/2019 – 31) a kasační stížnost byla dne 29. 4. 2021 odmítnuta pro nepřijatelnost (usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Azs 1/2021 – 45). Konstatoval, že žalobce uvádí stejný motiv odchodu z vlasti, který tvrdil již v první žádosti (obavu v souvislosti s odcizením finančních prostředků politické strany), přičemž tento důvod byl již vypořádán v předchozím rozhodnutí. Uvedl, že aktuální zdravotní stav žalobce není takový, aby v současnosti podstupoval nutné operační, život zachraňující zákroky, které by mu znemožňovaly transport do vlasti; jak vyplynulo z údajů obsažených ve správním spisu, Gruzie nabízí program všeobecné zdravotní péče financovaný státem a poskytuje balíčky ambulantní i hospitalizační péče dostupné všem gruzínským občanům, nic tak nesvědčí o hrozbě vážné újmy ani o nemožnosti absolvovat další léčbu ve vlasti. Navíc, žalobcem uvedené skutečnosti týkající se zdravotního stavu nesouvisí s důvody, pro

něž by mu měly být uděleny azyl či doplňková ochrana dle ust. § 12 a § 14a zákona o azylu, obavy z odepření lékařské péče ve vlasti jsou toliko spekulativní, důkazně nepodložené a poprvé zmíněné až v žalobě, a proto je nelze seznat azylově relevantními. Měl za to, že nic nenasvědčuje diskriminaci žalobce v oblasti zdravotní péče ani jejímu odepření, nižší úroveň zdravotnictví v zemi původu pak nemůže založit důvod pro udělení azylu, což vyplývá z ustálené judikatury. Poukázal na to, že okolnosti, kdy lze v humanitárních případech konstatovat hrozbu nelidského či ponižujícího zacházení neposkytnutím lékařské péče v zemi původu, se dle Evropského soudu pro lidská práva vyskytují pouze výjimečně.

6. Shledal, že nevyšly najevo žádné skutečnosti, jež by mohly odůvodňovat udělení azylu či doplňkové ochrany, vše bylo v napadeném rozhodnutí náležitě odůvodněno, přitom mezinárodní ochrana může být udělena výlučně ze striktně stanovených důvodů; žalobcovo vycestování do vlasti by nemohlo být v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Vyslovil přesvědčení, že žalobce domýšlí krajní scénáře a snaží se soudu podsunout své domněnky jako skutečnost, i když nemají reálnou spojitost s jeho azylovým příběhem; žalobcem předestřené skutečnosti nejsou azylově relevantní. Žalovaný uzavřel, že při svém postupu neporušil příslušná ustanovení správního řádu ani zákona o azylu, žalobce v průběhu správního řízení neuváděl žádné důvody, pro něž by mu bylo možné udělit některou z forem mezinárodní ochrany, žalovaný se pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně vypořádal se všemi žalobcem sdělenými skutečnostmi a podrobně uvedl, na základě jakých skutečností rozhodl. Žalobní námitky považoval za irelevantní a účelové, navrhl žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil, že dne X. 2021 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ke které uvedl, že v roce 2018 byl v České republice operován se srdcem, při zákroku došlo k poškození lymfatické uzliny, bude podstupovat přístrojovou lymfodrenáž, v březnu 2021 podstoupil operaci žaludku, má též dermatologické potíže, podstoupil odstranění výrůstků a má předepsanou mast na zahojení, v současnosti si musí doléčit lymfatické a dermatologické potíže, k důvodům žádosti sdělil, že má potíže kvůli finančním prostředkům, jež byly odcizeny gruzínské politické straně, vyhrožoval mu především člověk z blízkosti X, hrozí mu kvůli tomu uvěznění a zabití, chtěli po něm vrácení peněz; vše již sdělil ve své předchozí žádosti, v jeho případě se nic nezměnilo.
8. Součástí spisu je dále poskytnutí údajů k předchozí žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané dne X. 2018, kterou odůvodnil nemožností léčit se v Gruzii (má potíže se srdcem, potřebuje operaci, roku 2009 měl infarkt), výhrůžkami ze strany člena politického uskupení a nemožností bydlet ve vlasti, jelikož ho vláda donutila prodat dům. Během pohovoru dne 13. 8. 2018 uvedl, že mu nepracuje zadní srdeční komora, je zapotřebí operace, jedna ze srdečních chlopní je poškozena, roku 2009 měl infarkt, léčil se v nemocnici ve vlasti, se srdcem absolvoval ve vlasti i další léčbu včetně léčby medikamentózní; v zemi původu jej podezřívali z krádeže peněz patřících jisté politické straně, členové strany jej donutili prodat dům a odevzdat peníze získané jeho prodejem, činili na něj nátlak. Rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 2. 2019 č.j. OAM-683/ZA-ZA12-ZA08-2018 žalobci nebyla mezinárodní ochrana udělena, žalovaný se zde zabýval velmi podrobně žalobcovými obavami v souvislosti s odcizením finančních prostředků gruzínské politické strany a následným nátlakem, který měl být na žalobce vyvíjen ze strany

důležitých členů uskupení, žalovaný se významně věnoval i zdravotnímu stavu žalobce, a to již po prodělané operaci srdce dne 3. 12. 2018; tyto skutečnosti však nepovažoval za důvodné z hlediska udělení mezinárodní ochrany.

9. Žalovaný mezi podklady pro rozhodnutí zařadil též zprávu OAMP Gruzie, Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu ze dne 11. 11. 2020 a zprávu IOM Gruzie: Přehled údajů o zemi za rok 2020 ze dne 31. 3. 2021. Správní spis obsahuje též lékařské zprávy o žalobcově zdravotním stavu a o předepsání přístrojových lymfodrenází. Žalobce se dne 13. 7. 2021 nedostavil k seznámení s podklady rozhodnutí.
10. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 17. 8. 2021 žalovaný shrnul tvrzení žalobce poskytnutá v průběhu řízení a podklady, ze kterých vycházel, mimo jiné se jednalo o informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii a ohledně gruzínského sociálního systému včetně oblasti zdravotní péče a její dostupnosti, přihlédl též k lékařským zprávám o žalobcově zdravotním stavu. Žádost posoudil podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu, konstatoval, že se jedná o druhou žádost, shrnul průběh předchozího správního řízení a soudního přezkumu, ve kterém rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany obstálo. Po provedeném porovnání shledal, že žalobce v azylovém řízení uváděl skutečnosti, které již byly posouzeny v rámci řízení o předchozí žádosti, žalobce nyní tvrdil naprosto stejné důvody, tj. obavu v souvislosti s odcizením finančních prostředků politické strany, stejně tak žalobce výslovně sdělil, že se v jeho případě nic nezměnilo. Zabýval se též aktuálním zdravotním stavem žalobce, avšak konstatoval, že se netýká změny situace v zemi původu ani důvodů, pro něž by měl mít obavy z návratu do vlasti, tím méně důvodů dle ust. § 12 či § 14a zákona o azylu, shledal, že žalobce v České republice podstupuje toliko lymfomasáž a na dermatologické potíže má předepsanou mast, v současnosti nepodstupuje žádné nutné operační, život zachraňující zákroky, jež by mu znemožňovaly transport do vlasti, přitom, jak vyplývá ze zprávy IOM, Gruzie nabízí program všeobecné zdravotní péče financovaný státem a poskytuje určité balíčky ambulantní i hospitalizační péče, která je dostupná všem gruzínským občanům. V případě návratu do země původu tak u žalobce rozhodně nelze hovořit o hrozící vážné újmě ve formě mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání a žalobci nic nebrání, aby další případnou léčbu absolvoval ve vlasti. Žalovaný dospěl k závěru, že v Gruzii nedošlo od doby posuzování předchozí žádosti žalobce (tj. od 21. 2. 2019, resp. od doby ukončení řízení u Nejvyššího správního soudu dne 29. 4. 2021) k žádné zásadní změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ust. § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Poukázal na to, že Česká republika považuje dle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb. Gruzii (s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie) za bezpečnou zemi původu. Uzavřel, že neshledal důvody pro opakované meritorní posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť nebyla uvedena žádná nová skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu. Shledal, že žádost je podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu nepřipustná, proto podle § 25 písm. i) téhož zákona řízení zastavil, aniž by posuzoval, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany (§ 10a odst. 2 zákona o azylu).

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), jelikož žalobce i žalovaný ve smyslu uvedeného ustanovení souhlasili s projednáním věci bez jednání.
12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. V dané věci je mezi účastníky sporné, zda žalobce uvedl nebo zda se objevily takové nové skutečnosti, které by odůvodňovaly opakované věcné posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu.
14. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*
15. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
16. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*
17. K tomu, aby se správní orgán mohl znovu věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je nezbytné, aby existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti. Z tohoto pravidla vychází relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65 dospěl k závěru, že: „*Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.*“ V tomto rozsudku dále uvedl, že „*zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008 - 57.*“ Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „*kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.*“ K tomu obdobně vizte též rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2019 č.j. 6 Azs 15/2019-27.

18. Na tyto závěry Nejvyšší správní soud navázal v rozsudku ze dne 25. 4. 2018 č.j. 6 Azs 60/2018-43, kde vyšel z toho, že za nové skutečnosti, na jejichž základě lze věcně posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, nelze považovat jakékoliv nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Uvedl, že: „*Obecně tedy žalovaný může řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu zastavit proto, že se tvrzené skutečnosti přímo netýkají žadatele nebo jsou na první pohled azylově irelevantní.*“
19. Prvním důvodem žalobce, na kterém postavil svou opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, je tvrzení, že mu hrozí vážná újma z důvodu výhrůžek spojených s odcizením financí z trezoru politické strany X. Soud souhlasí se žalovaným, že tyto důvody se nijak neliší od důvodů, které žalobce uvedl v rámci prvního řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kdy v poskytnutí údajů k žádosti a během pohovoru sdělil, že mu v Gruzii vyhrožují členové politické strany v souvislosti s odcizením stranických finančních prostředků, ze kterého jej podezřívají. Sám žalobce přitom v nynějším řízení v poskytnutí údajů k opakované žádosti výslovně prohlásil, že vše již sdělil ve své první žádosti a že se v jeho případě nic nezměnilo. Z porovnání těchto tvrzení je zřejmé, že z hlediska obav žalobce v souvislosti s odcizením stranických finančních prostředků nedošlo k žádné změně, která by odůvodňovala nové meritorní posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Ve správním řízení žalobce k tomuto tématu žádné nové skutečnosti neuvedl, a ani v soudním řízení nespecifikoval, v čem konkrétně by tato změna měla spočívat. V této souvislosti soud žádné pochybení žalovaného neshledal, když žalovaný se s těmito tvrzeními již vypořádal v rámci předchozího řízení.
20. Pokud jde o další tvrzený důvod opakované žádosti, tedy zhoršený zdravotní stav, je třeba rovněž uvést, že již v rámci předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce poukázal na zdravotní potíže, přičemž žalovaný se v daném řízení podrobně zabýval žalobcovým zdravotním stavem, kdy již vzal v potaz i situaci po operaci srdce proběhlé dne 3. 12. 2018 (v žalobě je chybně uveden rok 2019). Žalovaný se již v minulém řízení zabýval i možnostmi a dostupností zdravotní péče v Gruzii, k tomu shromáždil aktuální a adresný podklad, zjistil, že zdravotní péče je v Gruzii dobře dostupná, žalobce sám před odjezdem z vlasti zdravotní péči opakovaně využíval, užíval medikamenty a nezmínil, že by mu byla lékařská péče někdy odmítnuta. Žalovaný též vyhodnotil, že soudobý pooperační stav žalobce byl stabilizovaný, bez komplikací, měl tak za prokázané, že žalobce může odpovídající lékařskou péči získat i v Gruzii. Tyto závěry potvrdil Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 21. 12. 2020 č.j. 2 Az 18/2019-31, kde shledal, že žalovaný postupoval správně, pokud žalobci mezinárodní ochranu neudělil, kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta pro nepřijatelnost (usnesení ze dne 29. 4. 2021 č.j. 2 Azs 1/2021 - 45). V řízení o opakované žádosti pak žalobce uvedl pouze to, že si doléčuje lymfatické a dermatologické potíže, kvůli poškození lymfatické uzliny bude podstupovat lymfodrenáž a má předepsanou mast, což závažné zdravotní okolnosti neindikuje. Žalovaný se pak v napadeném rozhodnutí aktuálním zdravotním stavem žalobce zabýval, v této souvislosti zajistil i aktuální materiál, ze kterého zjistil, že zdravotní péče ve vlasti žalobce je nadále dostupná, přihlédl též k lékařským zprávám o žalobcově zdravotním stavu, z nichž nevyplynul natolik závažný zdravotní stav, aby byl znemožněn žalobcův transport do vlasti či aby žalobce nemohl v zemi původu absolvovat případnou další léčbu. Soud se s těmito závěry žalovaného plně ztotožňuje, přičemž je třeba zdůraznit, že potíže udávané žalobcem neindikují významné zhoršení jeho zdravotního stavu, které by mohlo odůvodňovat nové věcné posouzení jeho

žádosti. Obecné tvrzení žalobce o tom, že se mu ve vlasti nedostává lékařské péče kvůli protirežimnímu angažmá, nelze považovat za novou skutečnost, kterou by žalobce nemohl uplatnit již v řízení o své první žádosti; navíc je k tomu třeba uvést, že žalobce se před svým vycestováním ve vlasti léčil a nesdělil žádný konkrétní případ, kdy by mu byla léčba odepřena, tím méně z důvodů, jež by mohly být azylově relevantní.

21. Ani obecné tvrzení o zhoršení zdravotního stavu žalobce nemohlo vést k závěru o potřebě nového meritorního posouzení azylové žádosti, neboť zdravotní stav by musel být mimořádně závažný, aby jej bylo možné (v případě nedostatečné zdravotní péče ve vlasti) podřadit pod některý z důvodů dle ust. § 14a zákona o azylu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2020 č.j. 10 Azs 437/2019-83). To však zjevně není případ žalobce.
22. Není důvodná námitka, že žalovaný v řízení o opakované žádosti nezohlednil nové informace či nové důkazy o zdravotním stavu žalobce, žalovaný naopak v napadeném rozhodnutí (viz strana 3) nová tvrzení o zdravotním stavu žalobce i lékařské zprávy vyhodnotil, vycházel z nich při svém posouzení. Aktuální žalobcův zdravotní stav však nelze považovat za novou skutečnost ve smyslu ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu.
23. Soud nepřistoupil k doplnění dokazování o lékařskou zprávu ze dne 6. 10. 2021 ani o výpis termínů předepsané lymfodrenáže, neboť příslušná nová tvrzení žalobce ohledně jeho zdravotního stavu nepředstavují novou skutečnost, která by odůvodňovala opakované meritorní posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu, toto dokazování by tak bylo nadbytečné. Navíc, o prováděné lymfodrenáži žalovaný věděl a přihlédl k ní při svém hodnocení žalobcova zdravotního stavu v napadeném rozhodnutí.
24. Lze shrnout, že žalovaný v dostatečném rozsahu zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, opatřil si dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí, na základě toho pak přijal odpovídající právní závěry, které řádně a srozumitelně odůvodnil, námitky žalobce nebyly způsobilé napadené rozhodnutí zpochybnit. Ustanovení § 14a a § 2 odst. 6 zákona o azylu nebyla porušena už proto, že důvodnost obav z pronásledování a skutečné nebezpečí vážné újmy se hodnotí jen v případě meritorního posouzení žádosti, nikoli je-li řízení zastaveno z důvodu její nepřipustnosti.
25. S ohledem na shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. října 2022

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně